یادداشت

با افزایش ضریب بازیافت چاه‌های نفتی محقق می‌شود

افزایش تولید نفت ارتقای دیپلماسی انرژی

علیرضا بابازاده
استاد دانشگاه صنعتی امیرکبیر

در طول دو دهه ابتدایی قرن حاضر، تغییرات چشمگیری در ترکیب تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان جهانی نفت خام رخ داده است. این تغییرات از سال ۲۰۰۸ و با «انقلاب شیل» وارد فاز جدیدی شد؛ به‌طوری‌که آمریکا از کشوری واردکننده به صادرکننده نفت تبدیل شد. به‌این‌ترتیب کشورهای غیراوپک مانند برزیل، کانادا و آمریکا تولید خود را به طور چشمگیری افزایش داده و سهم بیشتری از بازار را به خود اختصاص دادند. تولید نفت در این دوران روند صعودی داشت؛ به‌طوری‌که جهان در سال ۲۰۲۳ با ۹۶ میلیون بشکه نفت در روز به رکورد جدیدی در تولید رسید. آمریکا با هشت درصد رشد تولید، به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت جهان باقی ماند و درعین‌حال روسیه به دلیل اعمال انواع تحریم‌های بین‌المللی با کاهش یک‌درصدی در تولید روبه‌رو شد. اما آمریکای مرکزی و جنوبی با بزرگ‌ترین سرعت رشد تولید پس از همه‌گیری کرونا، توانستند با ۱۱ درصد رشد، بازگشتی قدرتمندانه به بازار جهانی نفت داشته باشند.

اما در آن سوی دنیا و آسیا-پاسیفیک، چین که عنوان بزرگ‌ترین واردکننده نفت را دارد، توانست رشد دودرصدی در تولید را از آنِ خود کند. شاید این مورد، می‌تواند یکی از دلایل ربودن مقام نخست بازار فراورده‌های پالایشی از سوی چین از ایالات متحده و دستیابی به ظرفیت حدود ۱۸.۵ میلیون بشکه در روز باشد که در نوع خود رکوردی جالب محسوب می‌شود. اما در روی دیگر سکه یعنی مصرف، جهان رکورد جدیدی را به خود دید و مصرف نفت از مرز ۱۰۰ میلیون بشکه در روز عبور کرد. همچنین مصرف سه فراورده اصلی یعنی بنزین، گازوئیل و نفت سفید فراتر از آمار سال ۲۰۱۹، به رکورد جدیدی دست یافتند. اما آنچه در طول دو سال‌ونیم گذشته باعث شکل‌گیری آرایش جدید در تولیدکننده‌ها و مصرف‌کنندگان و اساسا تغییر جریان انرژی در سطح جهانی شده است، بحران اوکراین و تنش در شرق اروپاست. این رویداد به نوعی «ژئوپلیتیک» انرژی در سطح منطقه و متعاقبا جهان را تحت تاثیر خود قرار داده و باعث شکل‌گیری توافقات، پیمان‌ها و قراردادهای جدید منطقه‌ای شده است. ازاین‌رو نمی‌توان تولید و مصرف انرژی و به‌ویژه نفت خام را در سطح جهانی بررسی کرد و از کنار این رویداد مهم به‌سادگی گذشت. تغییرات بیش از آنچه قابل انتظار است، در شرف وقوع است و کشورها و شرکت‌های بین‌المللی با سرعتی سرسام‌آور درحال تسخیر بازارهای رقبای خود هستند. آماری که بررسی شد، به عنوان مروری بر جریان انرژی و نفت خام در سطح جهانی است تا از آن بتوان به وضعیت انرژی کشور، چه در بعد تولید و چه از منظر مصرف پرداخت.

ایران با حدود ۸۰۰ میلیارد بشکه نفت درجا، عنوان سومین دارنده ذخایر نفت جهان را یدک می‌کشد. متأسفانه با میانگین «ضریب بازیافت» از میادین نفتی کشور که حدود ۲۴ درصد است، نزدیک به ۱۰ درصد از میانگین جهانی، کمتر امکان برداشت از ذخایر خود را داریم. قانون برنامه ششم توسعه، گرچه وزارت نفت را مکلف کرده بود تا «ضریب بازیافت» را به میزان یک درصد بهبود بخشد، اما متأسفانه میزان بسیار کمی از این امر محقق شد که در جای خود آسیب اقتصادی چشمگیری به اقتصاد و صنعت کشور وارد کرد. توجه داشته باشیم که در طول دوره پنج‌ساله اجرای این قانون و با افزایش برداشت از مخازن به میزان یک درصد، می‌توانیم به هشت میلیارد بشکه نفت قابل برداشت بیشتر دست یابیم که با احتساب میانگین ۷۰ دلار به‌ازای هر بشکه حدود ۵۶۰ میلیارد دلار نصیب کشور می‌شود. چنین دستاوردی قطعا نیاز به تیم کارشناسی زبده و طرح و برنامه‌ای دقیق دارد؛ به‌طوری‌که وزیر منتخب از روز نخست وزارت، بداند نقشه راه چیست؟ موانع و امکانات پیش‌رو چیست؟ و چگونه می‌توان به این مهم دست یافت؟ چراکه شرایط فعلی، سعی و خطا برنمی‌تابد و افت تولید، باعث کاهش حضور ایران در بازارهای منطقه‌ای و جهانی خواهد شد. باید بدانیم که تنها در سال ۲۰۲۳ کشورهای غیراوپک با روند افزایشی تولید خود بیش از ۲۰ درصد از رشد تقاضای جهانی نفت را به خود اختصاص دادند و این زنگ خطری برای کشورهای تولیدکننده مانند ایران است. به یاد داشته باشیم زمانی که پالایشگاه‌های منطقه و جهان با مشخصات نفت خامی از کشوری مشخص، تولید خود را ادامه دهد، بسیار سخت خواهد بود تا نفت خام جدید با مشخصات جدید به عنوان خوراک این پالایشگاه‌ها جایگزین شود. به بیان دیگر، وقتی سیستم پالایشی جهان با نفت خامی طراحی شد، دیگر نمی‌توان به سهولت با نفت خام جدید جایگزین شود. این زنگ خطری برای تولید ایران است که در صورت ازدست‌دادن بازار، خریداری وجود نخواهد داشت یا اگر هم وجود داشته باشد، با تخفیف‌های بسیار زیاد نفت را خواهد خرید که در هر شکل خسارتی جبران‌ناپذیر برای صنعت نفت کشور خواهد بود. واضح است که به منظور حفظ بازار، نیاز مبرم به رسیدگی به وضعیت تولید و مخازن داریم. سرمایه‌گذاری و فناوری دو رکن اساسی برای این مهم خواهند بود. باید بپذیریم که اکثر قریب به اتفاق چاه‌های نفت ما در نیمه دوم عمر خود قرار دارند و برای «عملیات ازدیاد برداشت» و در نهایت «افزایش ضریب بازیافت» باید برنامه و راهبردی کاملا دقیق و مشخص داشت. برداشت‌های اولیه، ثانویه و... به منظور تحقق برنامه هفتم توسعه و دست‌یافتن به اهداف ازپیش‌تعیین‌شده نیازمند مدیریت جهادی توأم با بهره‌گیری از نظرات کارشناسی است.

فراموش نکنیم که حضور مقتدرانه در مجامع بین‌المللی باید همراه با نگاه ویژه به صنعت نفت و به‌ویژه بخش بالادست این صنعت باشد. تولید، می‌تواند پشتوانه مناسبی برای افزایش قدرت چانه‌زنی نماینده‌های کشورمان در مذاکرات بین‌المللی باشد و ارتقای سطح دیپلماسی انرژی را در پی داشته باشد.

گزارشی از عارضه آب بدون درآمد و زیانی که نشتی و هدررفت آن در شبکه انتقال آب کشور به وجود آورده است

حفره ۲۵/۵ میلیون نفری آب

علی بیت‌اللهی، عضو هیئت‌علمی مرکز تحقیقات راه و شهرسازی: نوشتار حاضر به بهانه وقوع فروریزش زمین در امتداد جنوب به شمال خیابان ولیعصر در شمال میدان ونک در تاریخ پنجم مرداد امسال تدوین شده است که با توجه به وجود پتانسیل بالا و گسترده فروریزش زمین به تبیین یکی از علل آن یعنی نشت آب از لوله‌های آب شرب شهری تهران می‌پردازد. براساس گزارش وزارت نیرو، حجم نشتی آب و آب بدون درآمد در کشور سالانه حدود ۱.۹ میلیارد مترمکعب است که معادل مصرف سالانه ۲۵.۵ میلیون ایرانی ساکن در شهرهای کشور است. در این میان حجم هدررفت آب تهران ناشی از نشتی در شبکه انتقال، حدود ۱۳۰ میلیون مترمکعب و معادل تقریبی دو برابر حجم آب دریاچه چیتگر برآورد می‌شود.

گرفتار شبکه فرسوده انتقال آب

آمارهای وزارت نیرو نشان می‌دهد میانگین مصرف آب شرب یک شبانه‌روز هر ایرانی ساکن مناطق شهری، ۲۰۳ لیتر است (حدود ۷۵ هزار لیتر در سال). براساس همان آمار، آب تولیدی در مناطق شهری ایران در سال ۱۴۰۱ نزدیک به هفت میلیارد مترمکعب بوده است (تابناک، ۱۲ بهمن ۱۴۰۲). بنابه اعلام مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب (تسنیم، ۲ دی‌ماه ۱۴۰۲) در کل کشور در حوزه شهری حدود ۹۹.۹ درصد جمعیت شهری تحت پوشش آب شرب و بهداشت بوده که این نسبت در روستاها به حدود ۸۷ درصد می‌رسد. همچنین شایان ذکر است که ۶۰ درصد آب شرب در کل کشور از طریق منابع زیرزمینی و ۴۰ درصد از طریق منابع سطحی تأمین می‌شود که البته این نسبت در تهران برعکس و در شرایط کم‌آبی به نسبت حدودی ۵۰ به ۵۰ و بیشتر از آن می‌رسد. همچنین ذکر این نکته مهم است که برآورد می‌شود نزدیک به ۴۰ درصد شبکه آب شرب کشور قدمتی بالا دارد و عملا فرسوده هستند.

آب بدون درآمد و هدررفت آب شرب در کشور

آب بدون درآمد بنابه تعریف اختلاف بین حجم آب ورودی به شبکه توزیع آب و مصرف مجاز با درآمد طی یک سال است که بخشی از این حجم آب بدون درآمد را نشت از طریق لوله به زمین تشکیل می‌دهد و بخشی دیگر شامل خطا در قرائت و مصارف غیرمجاز از شبکه است. در این نوشتار بخشی از آب بدون درآمد که به دلیل گسیختگی لوله‌ها و نشتی آنها به زیر سطح زمین جریان پیدا می‌کند مورد توجه است. براساس برآوردهای انجام‌شده توسط مؤلف، میانگین آب بدون درآمد واقعی (آب نفوذی به زمین) در شهرهای کشور بین ۱۱ تا ۱۴ درصد تخمین زده می‌شود. این نوسان با مدیریت فشار در شبکه نیز مرتبط است. بر طبق گفته وزیر نیرو، درصد آب بدون درآمد کشور به طور متوسط حدود ۲۵.۵ درصد بوده که از این مقدار ۱۳.۴ درصد هدررفت فیزیکی (واقعی) است (ایسنا، ۱۴۰۲ به نقل از وزیر نیرو). ذکر این نکته ضرورت دارد که حسب اعلام مسئولان شرکت‌های آب و فاضلاب، برای کاهش یک‌درصدی میزان آب بدون درآمد نیاز به ۴۰۰ تا هزار میلیارد تومان اعتبار است (تعویض خطوط قدمت بالا و اتصالات و...). براساس گزارش وزارت نیرو، در سال جاری حدود ۲۷ درصد از آب شرب تولیدی در کشور برای دولت فاقد درآمد بوده و به شکل‌های مختلف هدر رفته است (نود اقتصادی، هفتم مرداد ۱۴۰۳). این ۲۷ درصد آب بدون درآمد، میانگین کشوری است و در برخی از استان‌ها این رقم مقادیر بالاتری را دارد. به عنوان مثال در استان کهگیلویه‌وبویراحمد حجم آب بدون درآمد طی سال‌های گذشته ۴۹ درصد بوده، این مقدار در خراسان جنوبی ۳۵ درصد، کرمانشاه ۳۴ درصد، گلستان ۳۳ درصد و در استان‌های بوشهر و خوزستان ۳۲ درصد بوده است. براساس آمارهای وزارت نیرو، میزان آب بدون درآمد در مناطق شهری کشور از حدود ۳۰ درصد در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷ به ۲۵ درصد بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۹ رسیده بود که این میزان در سه سال اخیر به ۲۷ درصد رسیده است. با توجه به میزان تقریبی هفت میلیارد مترمکعبی آب تولیدی در مناطق شهری، حجم آب بدون درآمد حدود ۱.۹ میلیارد مترمکعب بوده که معادل مصرف سالانه ۲۵.۵ میلیون ایرانی ساکن در شهرهای کشور است. هدررفت آب شرب در شرایطی در کشور رخ می‌دهد که تعداد بیش از ۲۷۵ شهر (از جمله تهران) در وضعیت تنش آبی هستند.

میزان آب بدون درآمد و هدررفت آب در تهران

شبکه آب تهران قدیمی‌ترین شبکه آب شرب کشور است. عملیات احداث آن برای جمعیتی معادل ۹۰۰ نفر در سال ۱۳۲۹ اجرا شد و دو خط لوله فولادی به قطر ۴۰ اینچ و با ظرفیت ۲۴۲ هزار مترمکعب در شبانه‌روز برای انتقال آب از آب‌گیر بیلقان به نخستین تصفیه‌خانه تهران یعنی جلالیه در نظر گرفته شد. اولین ناحیه توزیع آب شرب در تهران نیز بین خیابان‌های کنونی انقلاب از شمال، جمهوری از جنوب و ولیعصر از غرب و شاهپور (وحدت اسلامی) از سمت شرق بود. در سال ۱۳۳۵ تعداد اشتراک به ۱۲ هزارو ۶۸۰ مشترک رسید. مصرف کنونی آب شرب در استان تهران حدود ۱.۵ میلیارد مترمکعب در سال بوده که میزان مصرف آب سالانه شهر تهران از آن مقدار ۱.۲ میلیارد مترمکعب است (ایسنا، ۱۵ آبان ۱۴۰۱، مدیرعامل آبفای استان تهران). همچنین مدیرعامل شرکت آبفای استان تهران ضمن اعلام ۲۳ درصد مصرف آب کل کشور در استان تهران، معادل ۱.۵ میلیارد مترمکعب و مصرف آب در شهر تهران را ۱.۲ میلیارد مترمکعب در سال اعلام کرد (مهر، ۲۹ دی ۱۴۰۲). میزان مصرف آب شهروندان تهرانی فراتر از الگوی مصرف و ۲۵۰ لیتر در شبانه‌روز اعلام شده است. این عدد در بسیاری از کشورهای پیشرفته که از میانگین بارندگی بالاتری نیز در مقایسه با ایران برخوردار هستند، ۱۷۰ لیتر در شبانه‌روز است. از سوی مدیرعامل آبفای تهران در سال ۱۴۰۲ تأکید شده است که اگر به توان ۱۰ درصد در مصرف آب شرب، از سوی مشترکان صرفه‌جویی شود، به اندازه دو برابر سد لتیان و یا بیش از ۳۰۰ حلقه چاه از هدررفت آب جلوگیری خواهد شد. بنابه گفته ایشان، الگوی مصرف در شهر تهران برای هر خانواده در ماه معادل ۱۲ هزار لیتر است، ۳۱ درصد از مشترکان تا ۱۲ هزار لیتر مصرف دارند و ۶۳ درصد از مشترکان تا ۲۴ هزار لیتر مصرف آب دارند. گروه اول خوش‌مصرف و گروه دوم پرمصرف و گروه سوم که از ۲۴ هزار مترمکعب بیشتر مصرف می‌کنند، بدمصرف نام‌گذاری شده‌اند که شش درصد مشترکان را دربرمی‌گیرد. درخصوص آمار هدررفت آب (واقعی و ظاهری) آمار اعلامی از سوی مسئولان آبفا اندکی نسبت به هم تفاوت دارد. مدیر دفتر بهره‌برداری از تأسیسات آبفای تهران این میزان را ۲۲.۲۴ درصد کل آب مصرفی تهران اعلام کرده است. هدررفت واقعی (نشت و نفوذ به زمین) ۹.۶۵ درصد و هدررفت ظاهری (خطای قرائت و مصارف غیرمجاز و...) ۱۲.۵۹ درصد از طرف ایشان اعلام شده است. مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان تهران (خبرگزاری صداوسیما، ۱۱ خرداد ۱۴۰۳) میزان پرت واقعی را ۱۱ درصد در شبکه آب شهر تهران، با قدمت ۷۰ساله و طول جمعی خطوط لوله ۲۲ هزار کیلومتر اعلام کرده است. در سال ۱۴۰۰، مدیرعامل شرکت آبفای تهران ضمن اعلام مصرف روزانه سه هزارو ۸۰۰ مترمکعبی آب در شهر تهران و کاهش آن به سه هزارو ۴۰۰ مترمکعب به دلیل هشدارها و مدیریت فشار، میزان هدررفت واقعی را ۱۱ درصد اعلام کرده است (همشهری آنلاین، ۱۷ مرداد ۱۴۰۰).

نشتی و هدررفت واقعی آب شرب و فروریزش زمین

فروریزش زمین رخ‌داده در شمال میدان ونک (باند جنوب به شمال خیابان ولیعصر) بنابه اعلام مقامات مسئول، در اثر نشتی آب از لوله آب شرب محدوده صورت گرفته است. مکانیسم تشکیل فروریزش، آب‌شستگی زیرسطحی و توسعه فرسایش تونلی، تشکیل فضای تونلی خالی با ابعاد بزرگ و مهاجرت حفره به مجاورت سطح در اثر ریزش سقف حفره (به دلیل ارتعاشات ناشی از ترافیک محلی) و غلبه نیروی وزن بر مقاومت برشی رویه معبر و ریزش ناگهانی مسیر است. با توجه به ابعاد قابل ملاحظه فروریزش و طول آن، استنباط می‌شود که مکانیسم آب‌شستگی مدت‌دار بوده که توانسته

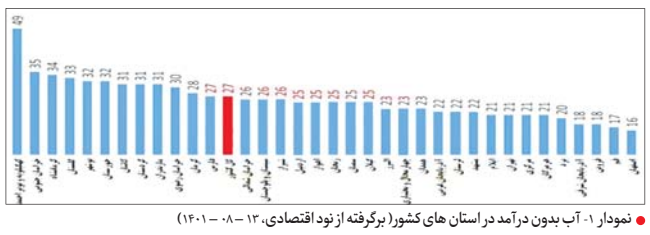

● نمودار ۱- آب بدون درآمد در استان های کشور(برگرفته از نود اقتصادی، ۱۳ –۰۸ – ۱۴۰۱)

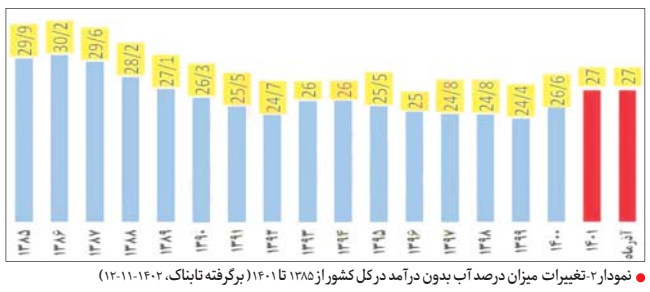

● نمودار۲-تغییرات میزان درصد آب بدون درآمد در کل کشور از ۱۳۸۵ تا ۱۴۰۱ (برگرفته تابناک، ۱۴۰۲-۱۱-۱۲)

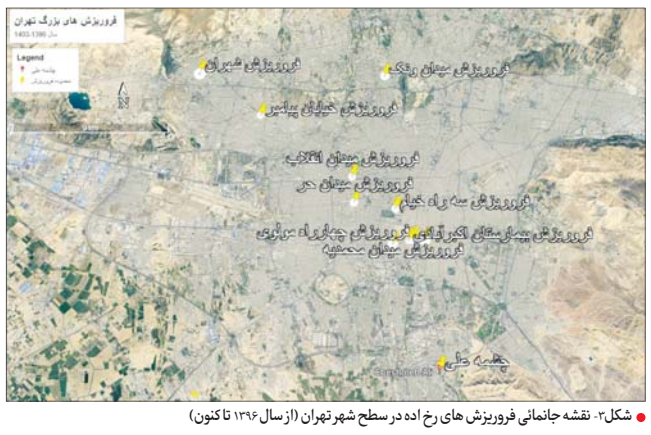

● شکل۳- نقشه جانمائی فروریزش های رخ اده در سطح شهر تهران (از سال ۱۳۹۶ تا کنون)

تونل زیرسطحی طوبلی با قطر نسبی بزرگ‌تر را ایجاد کند، در ادامه با ریزش حفره و مسدودشدن مسیر زیرسطحی آب، آب نشتی از لوله آب که با دبی بالا نیز بوده (معرف گسیختگی لوله) در سطح معبر نیز جریان پیدا کرده که با مشاهده فروریزش و جریان آب، اقدام به عملیات اجرائی به عمل آمده است. در تهران فروریزش‌های بزرگی رخ داده که از سال ۱۳۹۶ تاکنون توسط مؤلف این نوشتار و تیم همکار، مستند شده است. این فروریزش‌ها در محدوده‌های زیر رخ داده‌اند (شکل ۳):

۱. فروریزش شهران – علت حفاری مترو
۲. فروریزش خیابان پیامبر- علت قطع‌شدگی رشته قنوات
۳. فروریزش میدان قیام- علت خطوط قنات
۴. فروریزش میدان محمدیه- علت حفاری مترو
۵. فروریزش چهارراه مولوی- علت خطوط قنات
۶. فروریزش مقابل بیمارستان اکبرآبادی- علت نشت آب
۷. فروریزش خیابان کارگر شمالی- علت نشت آب
۸. فروریزش میدان حر- علت وجود بنای مدفون
۹. فروریزش سه‌راه خیام- علت رشته قنوات
۱۰. فروریزش میدان ونک-علت نشت آب

لازم به ذکر است که فروریزش‌های با ابعاد کوچک‌تر دیگر در سطح شهر تهران، در شمال شرقی، شمال و شرق تهران رخ داده که عمده آنها به دلیل نشتی آب از لوله‌های آب شرب شهری تهران بوده است. با نگاهی به علت بروز فروریزش‌های بزرگ رخ‌داده در سطح شهر تهران، می‌توان گفت که ۳۰ درصد فروریزش‌های بزرگ به‌وقوع‌پیوسته منشأ گسیختگی لوله آب شرب و نشت قدرتمند جریان آب داشته است. نشت آب با سرعت و قدرت بالا، موجب آب‌شستگی و استمرار آن موجب فرار دانه‌بندی خاک و تشکیل حفرات و تونل‌های بزرگ زیرسطحی می‌شود که در ادامه به فروریزش‌های سطحی منجر می‌شود. براساس اعلام مدیرعامل شرکت آبفای استان تهران (۱۴۰۲)، طول خطوط آب فرسوده و با قدمت بالای تهران ۲۲ هزار کیلومتر است و این شبکه در اقصی‌نقاط کلان‌شهر تهران و به‌ویژه مناطق مرکزی شهر گسترش دارند و بدین لحاظ محدوده مرکزی و به سمت جنوب شهر، استعداد بروز فروریزش‌های بیشتری را دارند. اما سوانح در نشتی آب از لوله‌ها، صرفا به قدمت آنها وابسته نیست، عدم رعایت نکات فنی در اجرا، اثر ارتعاشات، عدم خاک‌ریزی صحیح در مسیر لوله‌ها، جنس نامناسب قطعات و اتصالات و لوله‌ها از عواملی است که می‌تواند موجب نشتی آب و هدررفتن آن شود که اگر دبی نشتی، بالا و دارای قدرت بیشتر باشد موجب آب‌شستگی و فروریزش نیز خواهد شد. بنابراین ضرورت دارد تا نسبت به نوسازی براساس اولویت شبکه آب شرب شهری تهران اقدام جدی شود. اقداماتی در این زمینه انجام شده اما به دلیل نیاز به منابع مالی بالا، سرعت کار کند است، آب هدررفته از طریق نشت از لوله، آب بدون درآمد واقعی است و هرچند به زمین نفوذ کرده و موجب تغذیه آبخوان نیز می‌شود، اما یکی از منشأهای ریسک فروریزش زمین در تهران است و ضرورت دارد با توجه به کمبود آب و ارزش بالای آن در جهت کاهش هدررفت آبی که حجم برآوردشده آن سالانه به بیش از ۱۳۰ میلیون مترمکعب (معادل تقریبی دوبرابر حجم آب دریاچه چیتگر در منطقه ۲۲ تهران) می‌رسد، اقدام جدی کرد. از دیگر عوامل فروریزش‌های زمین در کلان‌شهر تهران، وجود رشته قنوات متعدد است که نزدیک به ۶۰۰ کیلومتر طول و ۵۰ هزار میله آن شناسایی شده است. مهم‌ترین مشکل و چالش در مورد قنوات، رهاشدگی آنها و فقدان مسئول حقوقی به دلیل وجود اسناد مالکیت حقیقی قدیمی آنهاست که باید در نوشتار دیگری به آن پرداخت.

یادداشت

توسعه و تناقض

حسن مرتضوی کیاسری

۱. هیچ برنامه توسعه‌ای بدون نگاه به کودکان و نوجوانان، مؤثر نخواهد بود. در جریان مناظره‌های انتخاباتی، بسیار منتظر بودم تا یک نامزد از برنامه‌های خود برای این قشر بدون رأی بگوید. اما چنین نشد.
۲. قانون اساسی، میثاق ملی برای هر برنامه‌ای است. دو دوره اخیر، افزون بر شرایط قانون اساسی، شرایط کمّی دیگری برای نامزدی ریاست‌جمهوری تعیین شد. این شرایط به نفع گروهی از سیاست‌مداران بوده است. مهم‌ترین مأموریت رئیس‌جمهور، پاسداری از این میثاق ملی است. انتظار برای اشاره به این موضوع و قانونی‌کردن این ضابطه هم بی‌نتیجه بوده است.
۳. اختیار و فرایند انتخاب اعضای کابینه، در قانون اساسی روشن است. تطبیق با قانون اساسی، بر عقلانی‌بودن یک فرایند ترجیح دارد. نیازهای احتمالی برای اصلاح این فرایند، می‌بایست از مجرای قانون باشد. نکته مهم این است که انجمن‌ها، طبق اساس‌نامه حق فعالیت سیاسی ندارند. ورود آنها به یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های سیاسی، باعث انحراف‌های مؤثر خواهد بود.
۴. برای منتقدان و نظریه‌پردازان توسعه، استقلال، شرط اصلی است. نقد، عنصر اصلی در پایش و نظارت علمی عملکرد دولت است. ورود منتقدان به فعالیت‌های سیاسی، باعث ناکارآمدی و انحراف جریان نقد و نظریه‌پردازی می‌شود.
۵. استفاده مستقیم از فعالان اقتصادی در فرایندهای تصمیم، با تعارض منافع شدید همراه است و ممکن است باعث تصمیم‌های نامناسب شود. درهم‌تنیدن مرزهای حاکمیتی و فعالیت‌های حرفه‌ای، آسیب‌های زیادی به جریان نقد، مطالبه و در نتیجه، آسیب زیادی به تصمیم‌سازی درونی و نظارت‌های بیرونی بر فرایند توسعه وارد خواهد کرد.

خبر

شتاب‌زدگی برای رونمایی از سامانه‌ای که هیچ نیست!

معاونت فناوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری با همکاری پارک علم و فناوری البرز به‌تازگی از سامانه‌ای به نام «صدف‌ها» به‌عنوان سامانه مالکیت فکری وزارت علوم رونمایی کرده است که هدف آن تسهیل ثبت و مدیریت مالکیت فکری در کشور است؛ اما با مشکلات و انتقادات جدی همراه شده است. یکی از اصلی‌ترین انتقادات به این سامانه، ضعف‌های فنی جدی آن است. به نظر می‌رسد که سامانه صدف‌ها نه‌تنها از لحاظ فنی با مشکلات و ضعف‌های جدی مواجه است، بلکه از نظر عملکردی و محتوا نیز نه‌تنها در حد یک سامانه دولتی، بلکه در حد یک سامانه کسب‌وکار کوچک هم نبوده و فاقد اطلاعات کافی و چشمگیر است. این موضوع باعث شده تا انتقادات زیادی درباره عملکرد و کارایی این سامانه به‌ویژه لزوم رونمایی شتابان از سامانه‌ای که عملا هیچ‌چیزی جز یک کار دانشجویی ضعیف نیست، مطرح شود. علاوه‌بر مشکلات فنی، سامانه صدف‌ها (متعلق به دولت) در اقدامی که تاکنون شاهد آن نبوده‌ایم، صرفا یک صفحه ساده فرود (Landing Page) بوده که در کمال ناباوری به یک سایت بخش خصوصی متصل شده است و عملا از سامانه‌ای رونمایی شده که چیزی به‌جز یک صفحه ساده نبوده و به منظور کاورکردن یک سامانه بخش خصوصی که حدود چهار سال پیش راه‌اندازی شده بوده است و مشخص نیست از چه مرجعی مجاز به افشای اطلاعات شرکت‌ها و ثبت آنهاست، مورد انتقاد قرار گرفته است.

مناقصه عمومی یک مرحله ای

اداره کل انتقال خون استان خراسان رضوی
در نظر دارد فراخوان واگذاری بخشی از خدمات نظافتی خود را به شماره ۲۰۰۳۰۰۰۰۶۹۰۰۰۰۰۱ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. مهلت دریافت اسناد از تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۳ تا تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۷ ساعت ۱۹:۰۰ میباشد. لذا از کلیه واجدین شرایط که دارای مجوز و گواهی نامه بهره برداری از مراجع ذیصلاح و معتبر می باشند دعوت به عمل می آید از تاریخ۱۴۰۳/۰۵/۱۸ تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۹ نسبت به تحویل اسناد شرکت و واریز مبلغ ۱،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال به شماره شبا IR ۵۰۰۱۰۰۰۰۴۰۶۰۰۳۴۲۰۷۶۵۵۶۹۵ و شناسه واریز ۹۲۹۱۲۹۵۶۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱۴۰۰۱۹۰۷۶۲۵ به نام تمرکز وجوه سپرده نزد بانک مرکزی و یا به صورت ضمانت نامه بانکی به نام این اداره کل اقدام و به آدرس مشهد، انتهای خیابان سناباد غربی، اداره کل انتقال خون ارسال نمایند و جهت پاسخگویی با شماره تلفن ۳۸۵۱۶۳۰۱ داخلی ۱۴۰ تماس حاصل فرمایند. بدینوسیله از مناقصه گران محترم دعوت می شود در جلسه بازگشایی پاکت ها در ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۳۰ حضور یابند . کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد، تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیک دولت(ستاد)به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
شناسه آگهی : ۱۷۶۳۳۲۷
روابط عمومی اداره کل انتقال خون خراسان رضوی
۳۸۶۳

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
نوبت اول
فراخوان جدول‌گذاری، سنگفرش، نهر سنگی و فنس‌کشی روستای دلجک خان محمدآباد
دهیاری دلجک خان محمدآباد در نظر دارد فراخوان جدول‌گذاری، سنگفرش، نهر سنگی و فنس‌کشی روستا به شماره ۲۰۰۳۱۰۶۰۴۴۰۰۰۰۰۱ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
مواعد زمانی:
-تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۳/۰۵/۱۵ -مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۳/۰۵/۲۵
-مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۳/۰۶/۰۶ -زمان بازگشایی پاکت‌ها: ۱۴۰۳/۰۶/۰۷
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: فیش بانکی یا ضمانت‌نامه معتبر بانکی به مبلغ ۷۲۹,۶۲۲,۵۴۵
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: بخش طارم سفلی، دهیاری دلجک خان محمد آباد. شماره تماس دهیار: ۰۹۹۱۰۴۷۷۴۸۰
شناسه آگهی: ۱۷۶۲۵۷۵
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۵/۱۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۵/۲۲
دهیاری دلجک خان محمدآباد
۳۸۶۱